

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

URL : <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/archive>

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2561

JOURNAL OF INDUSTRIAL EDUCATION, FACULTY OF EDUCATION, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

Volume 12 No. 1 January – June 2018

แนวคิดและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร

AUN-QA Concept And Criteriaat Programme Level

กัญญาดา อหฺวงศ์, อาจารย์ ศุภสุธีกุล

KunyadaAnuwong, AjareeSupasuteekul

สาขาวิชาเภสัชกรรมสังคม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Department of Social Pharmacy, Faculty of Pharmacy, Srinakharinwirot University

Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Srinakharinwirot University

บทคัดย่อ

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร (AUN-QA) ได้รับการพัฒนาขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นในการพัฒนาและประกันคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีความหลากหลายทั้งในรูปแบบ วิธีการ และพัฒนาการ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและมี การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของบัณฑิตให้ตอบสนองความคาดหวังของตลาดแรงงาน สนับสนุนเคลื่อนย้ายนักศึกษาและแรงงานคํูมครองผู้บริโภคของสถาบันการศึกษาและสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยน นักศึกษาและความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียนมีหลักการสำคัญคือผลักดันการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นฐาน หรือ Outcome-Based Education(OBE)ส่งเสริมการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยวงจร คุณภาพ Plan-Do-Check-Act (PDCA)และไม่กำหนดวิธีการหรือเครื่องมือในการทำงานให้หลักสูตร แต่กำหนดเพียง ประเด็นสำคัญที่จำเป็นสำหรับคุณภาพของการจัดการศึกษาเท่านั้น เป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการ ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องระบบล่าสุดคือ AUN-QA Version 3.0 ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประกันคุณภาพไว้ 11 เกณฑ์ หลัก ภายใต้เกณฑ์หลักจะมีคำอธิบายสาระของเกณฑ์รวม 62 ประเด็น และแต่ละเกณฑ์หลักจะประกอบด้วยเกณฑ์ย่อย ซึ่งอาจมีจำนวนไม่เท่ากันสำหรับแต่ละเกณฑ์หลักรวม 50 เกณฑ์ย่อยสาระของเกณฑ์ครอบคลุมการจําทำผลลัพ์การ

กัญญาดา อนุวงศ์, อาจารย์ ศุภสุธีกุล

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

เรียนรู้ของหลักสูตรให้ตอบสนองข้อกำหนดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดหาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียนโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน การกำกับและพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรในกระบวนการผลิตบัณฑิต ซึ่งรวมอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน บริการที่จัดให้แก่ผู้เรียน และวัสดุอุปกรณ์สถานที่และสิ่งสนับสนุนอื่นที่จำเป็นในการจัดการศึกษา และการติดตามและปรับปรุงคุณภาพผลผลิตของการจัดการศึกษาปัจจุบันในประเทศไทยมีหลักสูตรอย่างน้อย 1,742 หลักสูตรใน 11มหาวิทยาลัย ที่มีการใช้ระบบ AUN-QA

คำสำคัญ: ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน, การจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน, วงจรคุณภาพ, การประกันคุณภาพการศึกษามายในระดับหลักสูตร

Abstract:

ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA) system at a programme level has been developed in response to the demand and need for the improvement of higher education quality and quality assurance among ASEAN countries. The AUN-QA ultimate goal is the standard and continuous improvement of ASEAN education quality and QA among ASEAN countries which differ and vary in pattern, methods and development. AUN-QA objectives are to increase the graduates' quality to meet the ever-changing demands of the industry, support the student and labor mobility, protect the HE consumers, and increase the opportunity for student exchange and other collaborations among ASEAN countries. AUN-QA is based on the Outcome-Based Education (OBE) principle, and the quality enhancement through the Plan-Do-Check-Act (PDCA) or quality cycle. In addition, the AUN-QA is a non-prescriptive system which does not specify working methods or instruments for a programme. It merely establishes the areas necessary for maintaining education quality. AUN-QA system itself has been developed and improved continuously through its learning process. The current system is AUN-QA version 3.0 which consists of 11 criteria and 62 criterion areas. The number of sub-criteria for each criterion varies, with a total of 50 sub-criteria for the whole system. The criteria cover the development of expected learning outcomes for a programme to reflect the stakeholders' needs; the alignment of the curriculum development and publication, the teaching and learning approach, and the student assessment to the programme learning outcomes; and the quality enhancement of inputs or resources of the programme such as academic and support staff, student services, facilities and infrastructure. Finally, the criteria involve the monitoring and improvement of the programme outputs. AUN-QA has been used for internal quality assurance in at least 1,742 programmes among 11 universities/higher education institutes in Thailand.

Keyword: ASEAN University Network Quality Assurance, AUN-QA, Outcome-Based Education, OBE, PDCA, programme internal quality assurance

บทนำ

การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance, AUN-QA) เป็นระบบการรับรองคุณภาพการบริหารสถานศึกษาและการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดยเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Quality Assurance Network, AUN-QA Network) มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียนให้มีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และผลักดันการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement, CQI) โดยมีการพัฒนาระบบการรับรองและเกณฑ์คุณภาพการจัดการศึกษาขึ้นในปี พ.ศ. 2547 และทำการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร (Actual AUN-QA Assessment at Program level) เป็นครั้งแรกให้แก่หลักสูตรในประเทศมาเลเซีย ในปี พ.ศ. 2550 จากนั้นได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรให้แก่หลายประเทศในภูมิภาคอาเซียน พร้อมทั้งได้พัฒนาปรับปรุงระบบและวิธีการรับรองคุณภาพระดับหลักสูตรภายใต้ระบบ AUN-QA มาเป็นระยะอย่างต่อเนื่องจนถึงสิ้นสุดปี พ.ศ. 2560 จะมีหลักสูตรทั้งหมดจำนวน 293 หลักสูตรในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยอาเซียน (Acting Chairperson of AUN-QA, ข้อมูลจากการสอบถาม, 9 พฤศจิกายน 2560) นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2559 ได้มีการพัฒนาและเผยแพร่ระบบ AUN-QA สำหรับระดับสถาบันหรือมหาวิทยาลัย (AUN-QA at Institutional Level) ซึ่งเริ่มทำการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2560 เป็นครั้งแรกให้แก่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศเวียดนามโดยอยู่ระหว่างการทดลองระบบ (2017-2018 Pilot Project) (กัญญา อณรงค์, มกราคม 2560) สำหรับบทความนี้จะกล่าวถึงแนวคิดและเกณฑ์ของระบบ AUN-QA เฉพาะระดับหลักสูตร ซึ่งมีการนำมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรโดยสถาบันอุดมศึกษาในหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนอย่างแพร่หลายมาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีการนำเกณฑ์ประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนมาใช้ในบางหลักสูตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 แต่ไม่เป็นที่แพร่หลาย อาจเนื่องมาจากในอดีต ประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร จนกระทั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา (คปภ.) เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา, 2558) ที่กำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรเพิ่มเติมจากเดิมที่กำหนดให้ปฏิบัติเฉพาะระดับคณะและสถาบัน และต่อมาที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) มีมติในการประชุมสามัญของ ทปอ. ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2558 (สำนักงานเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2558) เห็นชอบระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT-QA ซึ่งพัฒนาโดยคณะทำงานของ ทปอ. เพื่อให้มหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกของ ทปอ. สามารถนำระบบดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งระบบ CUPT QA ได้รับความเห็นชอบจากคปภ. ให้สามารถใช้ทดแทนระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. ได้ โดยในระดับหลักสูตรนั้น ระบบ CUPT QA ได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประกันคุณภาพการศึกษา และทปอ. ยังมีมติขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัย/สถาบันที่เป็นสมาชิกของ ทปอ. นำระบบ CUPT QA ไปใช้ในปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัย/สถาบันสมาชิกของ ทปอ. หลายแห่ง จึงมีการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยของตนและสกอ. เพื่อใช้ AUN-QA ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร จนมีจำนวนอย่างน้อย 1,742 หลักสูตรใน 11 มหาวิทยาลัย/สถาบันที่เป็นสมาชิกของ ทปอ. ในระหว่างปี พ.ศ. 2558-2560 (คณะทำงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, ข้อมูลจากการสอบถาม, 1 ตุลาคม 2560)

เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (Rationale for AUN-QA)

การประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตรถูกพัฒนาขึ้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Development) โดยมีการปรับปรุงเกณฑ์และระบบระเบียบในการประเมินคุณภาพมาอย่างต่อเนื่อง สำหรับระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือ AUN-QA ใน version 3.0 (ASEAN University Network, 2015) AUN-QA มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อตอบสนองต่อความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีความแตกต่างและหลากหลายทั้งในรูปแบบ วิธีการ และพัฒนาการให้มีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และให้มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล โดยมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างน้อย 8 ประการ (Ong Chee Bin, J. and Azcarraga, A.P., 2015) ดังต่อไปนี้ 1.) ความพยายามในการยกระดับและรักษาไว้ซึ่งคุณภาพของบัณฑิตจากแต่ละสถาบันการศึกษาในแต่ละประเทศ 2.) การตอบสนองความคาดหวังของตลาดแรงงาน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเมื่อเวลาผ่านไป 3.) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต และการประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคตซึ่งต้องการการรับประกันคุณภาพการศึกษาและการสร้างความเป็นสากลให้กับสาขาอาชีพต่างๆ เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะที่ตอบสนองต่อความท้าทายดังกล่าว 4.) การคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการกลุ่มต่างๆ ของสถาบันการศึกษา (Consumer Protection) เพื่อให้ได้รับบริการที่ได้คุณภาพจากสถาบันการศึกษา ซึ่งกลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้าง 5.) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จากที่เคยเป็นสถานศึกษาของชนชั้นนำในสังคมจำนวนไม่มากที่มีโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (Universities for elite group) สู่การจัดการศึกษาในระดับมวลชน (Mass Higher Education) ที่มีจำนวนนักศึกษามากขึ้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำกับดูแลคุณภาพของการผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นมาตรฐาน 6.) ความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคม ว่าจะสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตได้อย่างสอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาของสังคมให้มากยิ่งขึ้น 7.) การทวีความสำคัญของประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน 8.) การสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมืออื่นทางการศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

หลักการของการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนระดับหลักสูตร (AUN-QA Concept)

หลักการสำคัญประการแรกของ AUN-QA ในระดับหลักสูตรนั้นได้แก่การส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐานหรือ Outcome-Based Education (OBE) (ASEAN University Network, 2015) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการวางแผนและดำเนินการใดๆที่จะนำไปสู่การบรรลุซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) หรือสิ่งที่คาดว่าผู้เรียนจะสามารถกระทำได้เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้โดยการดำเนินการตามแนวทางของการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐานเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละหลักสูตรที่ชัดเจน ให้เป็นพฤติกรรมของผู้เรียนที่สามารถสังเกตเห็นและทำการประเมินได้ (Observable and Measurable Behaviors) ทั้งนี้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นต้องเป็นที่รับรู้และเข้าใจอย่างถูกต้องตรงกันในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของหลักสูตร จากนั้นจะใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐานคิดในการออกแบบโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร รายวิชาที่ต้องศึกษาในหลักสูตรกลยุทธ์และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะใช้ วิธีการและหลักเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน รวมทั้งการจัดทรัพยากร สิ่งสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการอื่นๆในหลักสูตร เพื่อนำไปสู่การบรรลุซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวอย่างเป็นระบบการวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนและ

กัญญาดา อณรงค์, อาจารย์ ศุภสุธิกุล

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

การประเมินผู้เรียนในหลักสูตรได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปเพื่อให้บรรลุซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว นั้น จัดเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน ซึ่งสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการทำให้เกิด Constructive Alignment ขึ้นในหลักสูตร การใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA จึงเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรทุกฝ่ายมั่นใจได้ว่า การจัดการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในหลักสูตรใดๆ จะมีความเป็นระบบเพื่อมุ่งไปสู่บรรลุซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรนั้นๆ ที่กำหนดไว้ หรือเป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (กัญญาดา อณรงค์, เมษายน 2560)

หลักการสำคัญอีกประการของ AUN-QA คือการดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ด้วยความ เป็นระบบ (Systematic Practice) โดยอาศัยแนวคิดของวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act Cycle) (ASEAN University Network, 2015) เริ่มจากการวางแผน ซึ่งหมายถึงการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุในแต่ละกระบวนการ ให้ชัดเจน และการวางแผน (Plan) เพื่อออกแบบกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินการที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย รวมถึงทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในการดำเนินการนั้น ตามด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกระบวนการหรือขั้นตอนที่ ได้กำหนดไว้แล้ว (Do) และการรวบรวมข้อมูลเพื่อติดตามผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินการ ที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน และการวิเคราะห์สาเหตุที่ผลการดำเนินการ บรรลุหรือไม่บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Check) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่จำเป็นต่อไป (Act) ตัวอย่างของ การบูรณาการหลักการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (OBE) และหลักการทำงานอย่างเป็นระบบโดย อาศัยวงจร PDCA ในระดับหลักสูตร เช่น การกำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาในรูปแบบของ ผลลัพธ์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้สอนนำไปวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายนั้น รวมทั้งกำหนดวิธีการวัดผลประเมินผลที่จะสามารถสะท้อนการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Plan) จากนั้นจึง มีการจัดการเรียนการสอนตามที่ได้ออกแบบไว้ พร้อมทั้งมีการวัดผลประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่จะ สามารถสะท้อนว่าผู้เรียนแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เป็นผลลัพธ์การเรียนรู้หรือไม่ (Do) แล้วทำการวิเคราะห์ผลการ ประเมินผู้เรียนและทวนสอบการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา เพื่อเรียนรู้ว่ากิจกรรมและวิธีการ จัดการเรียนการสอนที่ได้ดำเนินการไปนั้น ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด จึงบรรลุหรือไม่บรรลุ (Check) จากนั้น จึงทำการปรับปรุงและ/หรือพัฒนาในส่วนที่จำเป็นต่อไป เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทุกคน บรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (Act)

หลักการสำคัญประการสุดท้ายคือ AUN-QA เป็นเกณฑ์ประกันคุณภาพที่ไม่กำหนด“วิธีการ” หรือ“เครื่องมือ” ในการจัดการศึกษาในหลักสูตรในรายละเอียด (Non-prescriptive Criteria) (ASEAN University Network, 2015) โดยมี ลักษณะของเกณฑ์เป็นเพียง “แนวทาง” หรือ “ประเด็นสำคัญ” ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไปตามหลักการ ของการมุ่งเน้นการบรรลุผลการเรียนรู้หรือ OBE เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ในเกณฑ์ที่ 1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์การ เรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) ได้ระบุถึงแนวทางในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ว่า ต้อง “สะท้อนความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร” จะเห็นได้ว่าเกณฑ์นี้ได้กำหนดว่ากลุ่มใดหรือ บุคคลใดคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร ไม่ได้กำหนดวิธีการหรือเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่เป็นความ ต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้น รวมถึงวิธีการดำเนินการพัฒนาผลการเรียนรู้ของหลักสูตรให้สอดคล้อง ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นต้น หลักสูตรที่ใช้ระบบ AUN-QA ในการประกันคุณภาพ การศึกษา จึงมีอิสระที่จะออกแบบและกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ วิธีการ ระบบ กลไก และขั้นตอนในการ ดำเนินการจัดการศึกษาและจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาและให้บริการแก่ผู้เรียนในหลักสูตรได้ตามบริบทและความ เหมาะสมต่อสถานการณ์ ภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ผู้สอนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรเองโดยไม่จำเป็นต้อง

กัญญา อณรงค์, อาจารย์ ศุภสุธิกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

เหมือนกับหลักสูตรอื่น แต่ทั้งนี้วิธีการจัดการศึกษาที่หลักสูตรใช้ต้องเป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาที่ใช้ผล
การเรียนรู้เป็นฐาน

เกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนระดับหลักสูตร (AUN-QA Criteria)

ระบบ AUN-QA เป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดย
ในปัจจุบัน ระบบล่าสุดที่มีการใช้ประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรคือ AUN-QA Version 3.0
(ASEAN University Network, 2015) ซึ่งเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนมีการเผยแพร่คู่มือในการประเมินและ
รายละเอียดของเกณฑ์นี้ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2558 โดยระบบ AUN-QA Version 3.0 กำหนดเกณฑ์ประกันคุณภาพ
ที่เป็นเกณฑ์หลักไว้ 11 เกณฑ์ ภายใต้เกณฑ์หลักจะมีคำอธิบายหรือสาระของเกณฑ์เขียนไว้เป็นข้อๆ มีทั้งหมดรวม 62
ประเด็น นอกจากนี้ แต่ละเกณฑ์หลักจะประกอบด้วยเกณฑ์ย่อย (Sub-criteria) ซึ่งอาจมีจำนวนไม่เท่ากันสำหรับแต่ละ
เกณฑ์หลักในภาพรวมของทั้งระบบจะมีเกณฑ์ย่อยจำนวน 50 เกณฑ์ย่อย ทั้งนี้ AUN-QA กำหนดเกณฑ์ย่อยไว้ในลักษณะ
ของรายการตรวจสอบ (Checklist) ภายใต้แต่ละเกณฑ์หลักไว้ เพื่อให้หลักสูตรใช้ประโยชน์ในการดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษา และเพื่อการนำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report, SAR) เมื่อจะทำการ
ประเมินคุณภาพหลักสูตรสำหรับจำนวนและรายการตรวจสอบของเกณฑ์ในระบบ AUN-QA Version 3.0 แสดงไว้ใน
ตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนประเด็นสาระของเกณฑ์และเกณฑ์ย่อยของระบบ AUN-QA Version 3.0

เกณฑ์ AUN-QA	จำนวน	
	ประเด็นสาระของเกณฑ์	เกณฑ์ย่อย
1. Expected Learning Outcomes	4	3
2. Programme Specification	2	3
3. Programme Structure and Content	6	3
4. Teaching and Learning Approach	6	3
5. Student Assessment	8	5
6. Academic Staff Quality	10	7
7. Support Staff Quality	5	5
8. Student Quality and Support	5	5
9. Facilities and Infrastructure	7	5
10. Quality Enhancement	6	6
11. Output	3	5
รวม	62	50

เกณฑ์ที่ 1 ถึง 3 ในระบบ AUN-QA เกี่ยวข้องกับการจัดทำและเผยแพร่หลักสูตรโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็น
ฐานในการดำเนินการ เกณฑ์ที่ 4 และ 5 เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียน
ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เกณฑ์ที่ 6-9 ครอบคลุมทรัพยากรที่เป็นสิ่งนำเข้าไปใน
กระบวนการผลิตบัณฑิต ซึ่งรวมอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน บริการที่จัดให้แก่ผู้เรียน และวัสดุอุปกรณ์สถานที่และ
สิ่งสนับสนุนอื่นที่จำเป็นในการจัดการศึกษา เกณฑ์ที่ 10 เกี่ยวข้องกับการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของสิ่งนำเข้าไปและ
กระบวนการที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตร ส่วนเกณฑ์ที่ 11 กล่าวถึงผลผลิตของการจัดการศึกษา สำหรับ
สาระโดยสังเขปของเกณฑ์แต่ละเกณฑ์มีดังนี้

กัญญา อณรงค์, อาจารย์ ศุภสุธิกุล

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

เกณฑ์ที่ 1 Expected Learning Outcomes กล่าวถึงกระบวนการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรที่ต้องพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันการศึกษาและความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผลลัพธ์การเรียนรู้นี้ต้องมีความชัดเจนและมีการแปลงลงสู่การจัดการศึกษาในหลักสูตรโดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังต้องครอบคลุมทั้งที่เป็นความรู้และทักษะทั่วไป (Generic หรือ Transferable Outcomes) เช่น ทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา ความสามารถในการทำงานเป็นทีม เป็นต้น และผลลัพธ์การเรียนรู้เฉพาะของสาขาวิชานั้นๆ (Subject Specific Outcomes)

เกณฑ์ที่ 2 Programme Specification กำหนดว่าหลักสูตรควรสื่อสารและเผยแพร่สารสนเทศที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตร เช่น ชื่อปริญญา ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร เกณฑ์ในการรับสมัครและคัดเลือกผู้เรียน โครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต ฯลฯ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง สารสนเทศที่แสดงข้อกำหนดของหลักสูตรและข้อกำหนดของรายวิชา (Course Specification) จะต้องแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และข้อมูลอื่นๆที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลที่จะสะท้อนสัมฤทธิ์ผลในการบรรลุซึ่งผลลัพธ์นั้นๆ และความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆของหลักสูตร โดยในคู่มือการประเมินด้วยระบบ AUN-QA จะระบุรายละเอียดว่าควรแสดงข้อมูลใดบ้างในข้อกำหนดของหลักสูตรและข้อกำหนดของรายวิชา

เกณฑ์ที่ 3 Programme Structure and Content กล่าวถึงการออกแบบหลักสูตร ซึ่งรวมโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน หลักสูตร รายวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลมีความสอดคล้องสนับสนุนการบรรลุซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (Constructive Alignment) มีการวางโครงสร้างหลักสูตรและลำดับการเรียนรู้อย่างสมเหตุสมผล และแสดงให้เห็นพัฒนาการของการเรียนรู้จากวิชาพื้นฐานวิชาชั้นกลางไปสู่วิชาเฉพาะทางหลักสูตรมีความยืดหยุ่นโดยผู้เรียนมีอิสระพอสมควรที่จะเลือกศึกษาในสาขาที่ตนเองถนัดหรือมีความสนใจ มีการบูรณาการระหว่างรายวิชาและมีระบบในการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตรจะมีความทันสมัยและมีสาระที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรวมถึงพัฒนาการของสาขาวิชานั้นๆ

เกณฑ์ที่ 4 Teaching and Learning Approach ครอบคลุมแนวทางการสอนและการเรียนที่ตอบสนองต่อปรัชญาการศึกษาของสถาบัน (Education Philosophy) กิจกรรมการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการเรียน ได้เรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ดังกล่าวได้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีความสอดคล้องสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังนอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)

เกณฑ์ที่ 5 Student Assessment กล่าวถึงการประเมินผู้เรียน ซึ่งครอบคลุมการประเมินเพื่อคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตรการประเมินระหว่างที่ผู้เรียนศึกษาในหลักสูตร และการประเมินเพื่อสำเร็จการศึกษาโดยการประเมินทั้งหมดต้องสามารถวัดการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรและรายวิชาต่างๆ มีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนมีวิธีการประเมินที่หลากหลายและวิธีการรวมทั้งเครื่องมือที่ใช้สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง (Valid) ให้ผลการวัดและประเมินที่เชื่อถือได้ (Reliable) และมีความยุติธรรมต่อผู้เรียน (Fair) โดยต้องมีการสื่อสารรายละเอียดของวิธีการ ระเบียบ กฎเกณฑ์ และเครื่องมือในการประเมินให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า มีการแจ้งผลการประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์และทันเวลาแก่ผู้เรียน และมีระบบในการอุทธรณ์ผลการประเมินที่ผู้เรียนเข้าถึงได้เมื่อมีความจำเป็น

เกณฑ์ที่ 6 Academic Staff Quality ครอบคลุมการวางแผนบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาวการกำกับดูแลการทำงานของอาจารย์การกำหนดสมรรถนะอาจารย์ การพัฒนาอาจารย์และระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานเพื่อให้อาจารย์มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภาระหน้าที่มีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาในหลักสูตรที่มีการ

กัญญาดา อณรงค์, อาจารย์ ศุภสุธิกุล

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

รับสมัครคัดเลือกและเลื่อนตำแหน่งอย่างเป็นทางการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ของบุคลากรอย่างชัดเจนการจัดสรรภาระงานมีความเหมาะสมกับคุณสมบัติประสบการณ์และทักษะของอาจารย์มีการวิเคราะห์และตอบสนองความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมและพัฒนาของอาจารย์ และมีระบบการให้รางวัลและ/หรือการสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อให้อาจารย์สามารถดำเนินพันธกิจต่างๆได้อย่างมีคุณภาพ โดยในการกำหนดสมรรถนะของอาจารย์ AUN-QA ให้ความสำคัญต่อสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน (Pedagogy Competences) ของอาจารย์ค่อนข้างมาก นอกจากนี้เกณฑ์ยังครอบคลุมประเภทและผลงานวิจัยของอาจารย์ ที่ต้องมีการติดตาม กำกับดูแล และเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์ที่ 7 SupportStaffQualityมีความคล้ายคลึงกับเกณฑ์ที่ 6 แต่กล่าวถึงการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และการให้บริการแก่ผู้เรียนในหลักสูตรครอบคลุมการวางแผนบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาวระบบการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรสายสนับสนุนการมอบหมายงานการเลื่อนตำแหน่งการกำหนดสมรรถนะ และระบบการฝึกอบรมและพัฒนาตลอดจนระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานการให้รางวัลและเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรสายสนับสนุนได้แก่บุคลากรที่ให้บริการในห้องสมุดห้องปฏิบัติการห้องคอมพิวเตอร์และผู้ที่ให้บริการผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการเพื่อสนับสนุนการดำเนินพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย และบริการวิชาการ

เกณฑ์ที่ 8 StudentQualityandSupportกล่าวถึง การมีนโยบายการรับผู้เรียน และเกณฑ์การรับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนที่ชัดเจนมีการสื่อสารและระบบในการทบทวนการรับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนมีระบบในการติดตามความก้าวหน้าและผลการเรียน รวมทั้งภาระงานของผู้เรียนมีการให้คำปรึกษาทางวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมถึงการประกวดแข่งขันทางวิชาการ (ถ้ามี) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และศักยภาพในการทำงานของผู้เรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้การวิจัยและคุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้เรียน

เกณฑ์ที่ 9Facilities and Infrastructure หลักสูตรมีทรัพยากรทางกายภาพที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาและเรียนรู้ได้แก่เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสถานที่ ซึ่งต้องมีการคัดเลือกให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ มีการดูแลให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ ทันสมัย และเพียงพอต่อการจัดการศึกษาและการวิจัย โดยเฉพาะวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน ห้องสมุดและฐานข้อมูล ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ (e-Learning Infrastructure) รวมถึงมีการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสุขภาพและความปลอดภัย

เกณฑ์ที่ 10 Quality Enhancement กล่าวถึงการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพกระบวนการต่างๆที่สำคัญในหลักสูตร ได้แก่ กระบวนการทบทวนและพัฒนาหลักสูตรที่ต้องใช้ข้อมูลและผลสะท้อนกลับ(Feedback) จากทั้งผู้เรียน ผู้สอนศิษย์เก่าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคอุตสาหกรรมรัฐบาล หรือองค์กรวิชาชีพ มีการกำหนดกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งต้องมีการทบทวนและประเมิน รวมทั้งปรับปรุงเป็นระยะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียนต้องได้รับการทบทวนและประเมินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กระบวนการนำผลงานวิจัยของอาจารย์มาใช้ในการเรียนการสอน มีการประเมินเพื่อปรับปรุงคุณภาพของสิ่งสนับสนุน สถานที่ และบริการที่จัดให้แก่ผู้เรียน และมีกลไกการรับข้อมูลและผลสะท้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นระบบโดยมีการทบทวนรวมทั้งปรับปรุงกลไกดังกล่าวเป็นระยะ

เกณฑ์ที่ 11 Outputs กล่าวถึงผลผลิตของการจัดการศึกษาในหลักสูตร ได้แก่ ข้อมูลที่สะท้อนคุณภาพของผู้เรียน เช่น อัตราการสำเร็จการศึกษา ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการศึกษา อัตราการตกออกกลางคัน ศักยภาพในการทำงาน เป็นต้น ประเภทและปริมาณของกิจกรรมวิจัยที่ดำเนินการโดยผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้เรียนบุคลากรศิษย์เก่ารวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆซึ่งต้องมีการติดตาม กำกับดูแล และเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) เพื่อ

กัญญาดา อันวงศ์, อาจารย์ ศุภสุธีกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

การปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตรสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุความสำเร็จตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

บทสรุป

ระบบและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) เป็นระบบการประกันคุณภาพที่ไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการให้แก่หลักสูตร แต่มีสาระของเกณฑ์ที่ระบุแนวทางการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน (OBE) และมุ่งผลักดันการใช้วงจรคุณภาพ (PDCA cycle) ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นระบบและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่สนใจในระบบ (AUN-QA) ไปใช้ประโยชน์จึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักการและวิธีการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน และการใช้ประโยชน์ซึ่งวงจร PDCA นอกเหนือจากการทำความเข้าใจสาระของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้สามารถออกแบบระบบ กลไก และ/หรือวิธีการจัดการศึกษาที่เฉพาะและเหมาะสมกับหลักสูตรของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักคือการดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละหลักสูตร และสามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆที่สำคัญในสาขาวิชาหรือสาขาอาชีพนั้นๆ ซึ่งจัดเป็นความสำเร็จที่แท้จริงของการนำระบบ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา

บรรณานุกรม

- กัญญาดา อันวงศ์. (มกราคม 2560). การประเมินระดับสถาบันด้วยเกณฑ์ AUN-QA. เอกสารประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาาระบบประกันคุณภาพ CUPT-QA ณ โรงแรมแคนทารีฮิลล์ จังหวัดเชียงใหม่. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- กัญญาดา อันวงศ์. (เมษายน 2560). AUN-QA Implementation and Gap Analysis. เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ณ โรงแรมสุโกศล จังหวัดกรุงเทพฯ. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2558). รายงานการประชุมสามัญ ทปอ. ครั้งที่ 2/2558 วันที่ 26 เมษายน 2558 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จังหวัดกรุงเทพฯ. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- ASEAN University Network. (2015). Guide to ANU-QA Assessment at Programme Level Version 3.0. Bangkok, Thailand: ASEAN University Network.
- Ong Chee Bin, Johnson and Azcarraga, Arnulfo P. (2015). AUN-QA Training Course for Accomplishing Programme Assessment. Handout for The 8 th AUN-QA Workshop for Accomplishing Programme Assessment 27 – 30 April 2015, Bangkok, Thailand. ASEAN University Network.

Bibliography (In Thai)

- Anuwong, K. (January, 2017). AUN-QA Assessment at Institutional Level. Handout for Development of CUPT-QA Quality Assurance Knowledge Management Seminar at Cantary Hill Hotel. Chaing-Mai. The Council of University Presidents of Thailand.

กัญญา อันวงศ์, อาจารย์ ศุภสุธีกุล
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 (9 - 18)

Anuwong, K. (April, 2017). AUN-QA Implementation and Gap Analysis. Handout for Quality Assurance Development Seminar at Sukosol Hotel. Bangkok. The Council of University Presidents of Thailand.
Office of the Higher Education Commission. (2015). Manual for the internal quality assurance for higher education institutions 2014. 1st Edition. Nonthaburi: Office of the Higher Education Commission.
Secretariat Office of the Council of University Presidents of Thailand. (2015). Minute of 2/2015 Common CUPT Meeting on April 26, 2015 at King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Bangkok. The Council of University Presidents of Thailand.